

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Smoter koalicije na Kranjskem.

(Iz poslanskih krogov.)

Kmalo potem, ko se je gospod baron Hein kot deželni predsednik nastanil v stari deželni hiši na Turjaškem trgu, začeli so tudi naši domači Nemci in nemškutarji lesti iz svojih brlogov, kakor da so, kot nekdanji Mefisto, zavohali jutranji zrak. Kavzalna zveza mej prihodom gospoda pl. Heina v našo slovensko kronovino in mej tem oživljenim gibanjem dozdevnega političnega mrliča je bila očitna in nihče bi o njej ne dvomil, da je tudi razni dobri prijatelji naših Nemcev, kakor poslanec Fournier in drugi, niso izrecno priznavali o raznih prilikah. Prvo znamenje, da se naše nemštvo umetno oživlja in podpira od zgoraj, je bilo to, da je nehalo izhajati tedanje glasilo takozvanih ustavovercev, „Lai-bacher Wochenblatt“. Ta list je vsa leta, kar je izhajal, živel od samih psov, sramotil in grdil je vse, kar je slovenskega, tako pobalinsko, tako prostaško, kakor da je bil namenjen čitatelstvu najnižje vrste. S takim listom, v katerem se je pristno zrcalila duševna onemoglost naših Nemcev, baron Hein ni mogel stopiti v nikako zvezo. Zategadelj je tudi hkrati nehal izhajati, namestu njega pa je v dalnjem Dunaji zagledal beli dan drug list, ki se od prejšnjega glasila razlikuje samo v toliko, da je pisan v nekoliko dostojnejši obliki. Ta novi list se splošno zmatra za neuradno glasilo deželnega našega predsednika barona Heina, in kdor količkaj pozna naše razmere in osobne nazore načelnika deželne vlade kranjske, ta je trdno prepričan, da je novi listič, osnovan in vzdržan s tujo pomočjo, veren interpret namer in nazorov našega deželnega predsednika.

Ker ni naša navada, da bi se ruvali z vsakim obskurnim lističem, naj že živi na svoje troške ali naj zajema iz vladnega korita, zato se doslej tudi z novim glasilom nemškutarske stranke nismo bavili in morda bi še dolgo ne imeli prilike, počastiti ta list s tem, da ga omenimo, ako bi ne bil v zadnji svoji številki prinesel članka z napisom „Naši radikalci“, na kateri bi bil moral v prvi vrsti odgovoriti — „Slovenec.“

Ta članek je simptomatičnega pomena, zakaj v njem je jasno povedano, da imane mškutarsko-klerikalna koalicija namen, zaječiti, ustaviti in udušiti narodno gibanje na Kranjskem.

Radi priznavamo, da je rečeni članek pisan z vso umetnostjo in zvijačnostjo preskušene denuncijanta. In denunciranje na vse strani je tega članka glavni namen. Članek si je postavil nalogo, naslikati narodno-napredno stranko kot stranko, nevarno državi, ustavi in veri, in kliče v to ime naše klerikalce v zvezo z nemškutarji. Članek očita slovenskim radikalcem, da delujejo v zmislu nekega Kijeveškega programa za jezikovno, kulturno in versko jedinstvo vseh slovanskih narodov, najbrž da bi s tem naredil večji efekt, in pravi potem, da je naravna posledica tega prizadevanja tudi politično združenje vseh Slovanov. V tem tiči jedro tega perfidnega članka. Politični panslavizem, veleizdajstvo! To so tisti iz nemške hudobnosti izvirajoči „dokazi“, s katerimi pobijajo ti naši prepošteni sodržavljeni vsako narodno naše gibanje. S tem strašilom za politične otroke se obsoja naša borba za slovenske šole na Koroškem in na Primorskem; politični panslavizem je, če tirjamo ustavno zajamčeno jezikovno ravnopravnost, politični panslavizem je, če zahtevamo tiste pravice, katere uživajo drugi narodi v habsburški monarhiji, iz kratka, vse je panslavistično, kar ima količkaj narodnega na sebi. Tekom let smo se teh sumničenj že tako navadili, da se zanje še ne zme-nimo, kamoli da bi jih pobijali in zavračali! Tudi to pot bi jih ne bili omenili, da jih ni ponovil list, ki se greje ob milostni naklonjenosti barona Heina, in da ni na podlagi teh sumničenj ravno isti listič opravičeval nemškutarsko-klerikalno koalicijo.

Članek se je potrudil, da s konkretnimi navodbami podpre svojo trditev o veliki nevarnosti slovenskih radikalcev in o njih panslavističnem mišljenju. In te konkretne navedbe so kaj zanimljive. Kolikor grehov, toliko zaslug! Kar nam nemškutarsko glasilo očita, na to smo ponosni, v kolikor je resnično. In lahko smo ponosni na to, da smo izobrazili svoj jezik tako, da ga lahko rabimo za vsako stroko in

da lahko zajemamo iz zakladov hrvatske književnosti dotim smo bili še pred kratkim navezani na Nemce; ponosni smo na to, da smo obudili naš narod iz dolgoletne letargije, oživili narodno zavednost in dosegli, da se je v tem zmislu začelo tudi delovati, žal, da ne še povsod in ne s tisto odločnostjo, kakor je treba. Šele kadar bomo vsi in povsod delovali po Jurčičevem nasvetu, kadar bo sleherni Slovenec „trd, neizpršen, mož jeklen“, šele tedaj bomo zadovoljni.

Zato jemljemo z iskrenim zadoščenjem v vednost nasprotniško priznanje glede zaslug slovenskega novinarstva za kulturno napredovanje in za politično probudo našega naroda. Faktor smo, s katerim morajo računati naši sovragi, in veseli nas, da so ti nasprotniki, katerim smo poprej služili v posmeh, sedaj družega mnenja, in da se nekako tako obnašajo, kakor bi se nas bali.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja dné 8. februarja 1894.)

Ob 1/2 11. uri otvori deželni glavar Detela sejo. Prečita in odobri se zapisnik zadnje seje. Poročila dež. odbora (prih. 61—64) izročé se dotičnim odsekom.

Posl. dr. Tavčar poroča imenom upravnega odseka o letnem poročilu dež. odbora in sicer o § 3. B. Agrarne razmere. Odobrita se marg. št. 90 in 91 o hranilnih in posojilnih društvih in hipotekarnih zadolžitvah. Pri št. 92. o deželni hipotečni banki se oglasi posl. Hribar in graja postopanje deželnega odbora, ki v tem važnem vprašanji ni storil, kar bi bilo treba. Na podlagi izjav treh kranjskih branilnic namreč je izrekel dež. odbor, da mu ni mogoče priporočati oziroma nasvetovati ustanovitve deželne hipotečne banke, a ni omenil nič o podrobnostih teh izjav. Dalje omenja govornik, kako je v kratkem času 15 dni spremenilo 11 poslancev svoje mnenje, ker je prišel nad njih sveti dub v podobi Šukljeja. V zbornici se žalibog gleda preveč na to, kd o stavlja kak predlog. Narodno-gospodarske razmere v deželi so se nekoliko zboljšale v poslednjih petih letih. Dva nova zavoda Ljubljanska

LISTEK.

Maskarada „Ljubljanskega Sokola“ dne 6. februarja 1894.

Veselo naj vlada
Do belega dne,
Saj smo mi veseli
In „luštni“ ljudje.

Te besede dovtipnega vabila na minulega torka maskarado izpolnile so se, kakor še malokdaj doslej. Visoko na vrhunec nad vse maskarade poslednjega časa postavila se je ona, ki je zbrala nenavadno število veselih obiskovalcev predvčerašnjim v prostorih starega strelišča v neprisiljeni in izredno živahni zabavi. Odbor se je bil pošteno potrudil in z velikimi gmotnimi stroški spremenil dvorano in predvorano v prijazno šiško, do katere je planinsko društvo z hvalevredno marljivostjo zaznamovalo pot z belomodro-rudečimi znaki. Takoj pri vstopu se je človek torej že čutil nekako domačega in ta čut razvijal se je čimdalje bolj neomejeno, ker bil „zabranjen je frak“, — in clo nepotrebna sta „lak“ ino „klak“. V navadni obleki, brez vse etikete sukala se je prav neprisiljeno vsa družba, kar je ni bilo maskirane. Prvenstvo gre, kakor vsako leto, tudi letos dražestnim našim krasoticam, ki so v lepib, elegant-

nih in deloma prav originalnih maskah zopet potrdile staro slavo Sokolovih maskarad. Trikrat jekleni oklep bi moral imeti okolu srca, komur bi se ne topilo radosti pri pogledu na toliki čar. Nemogoče nam je, da bi posamično našli vsako masko posebej, bilo jih je preveč in s kaleidoskopično naglostjo kazale so se vedno nove začudenemu očesu gledalca. Impozantne bile so tri junonske kraljice noči ali nočne čuvajke v bogatih baršunastih opravih in s prižganimi svetilkami, jako originalna ženska maska bil je tičji strah, ki se je pozueje spremenil v ljubko Bošnjakinjo, izredno elegantni bili sta moderni domino dami v temnorudečih svilnatih krilih, dve mični odaliski in jako elegantni ženski piskrovezec družile so se z dvema ženskima trubadurjema, tremi lahkokr-latimi amorji in ženskimi barlekinji, katerih jeden v rokoko-vlasulji je imel elegantnega jednakega spremljevalca. Zastopnic vseh narodnostij od ponosne Rimljanke do starih in najmodernejših, slovenskih in družih narodov kmetic bilo je v obilem številu navzočih n. pr. Turkinje, Švabice, Tirolke, Alžabanke, Grkinje, Hrvatice, Rumunke, Slovakinje, Madjarké itd. Dve ljubki maski sta bili elegantni beli dimnikarček in beli bebbé, okolu prvega se je kaj rad sukal elegantni črni dimnikar, originalna

bila je češnja, ki je v košku imela polno sladkega sadu, črnooka iz Indije došla ciganka prorokovala je bodočnost, dve stari devici pa sta neumorno vlekli marsikoga skozi brezzobe čeljusti. Krasni sta bili dve žanjici, bogato obloženi s snopiči žita, za njima skakljal je dolgolasi roza-bebbé, metulčki vseh barv frčali so okoli cvetk, mej katerimi naj imenujemo trnulčico, ponočni metulji in sve-teči kebbri popolnjevali so zbirko. Pri svitu večerne zvezde korakala je mesečnica itd. Poleg elegantnih rokoko-kostumov videli smo idilično Preciozo, turistinje, raznovrstne omino, „Dom in svet“ in bog si vedi kako se imenujejo vse različne fantazijske maske, katerim nismo tu navedli imena. Bil je čaroben venec, mameč oko gledalčovo.

Tudi moških mask bilo je primeroma več nego poslednja leta, kar beležimo z živim zadoščenjem. Izborna bila je skupina „gigerlo v“, kakor si jih ni moč misliti bolje, z debelimi palicami in gorostasnimi cevkami za smotke in vzbujala je mnogo smeha. Skupina „planinskih izletnikov“ bila je druga večja, dobro uspela skupina. Največje zanimanje pa je vzbujal „cirkus Fumagalli“, ki je imel svoj voz v enem oddelku šške in je priredil veliko predstavo atletov in gimnastov, ki so izvajali razne vratolomne produkcije in je ka-

in Kočevska hranilnica bila sta na veliko korist vsej deželi po svojih posojilih na hipoteke. Še bolj bi se pa zboljšalo gotovo narodno-gospodarsko stanje, če se ustanovi hipotekna banka. Vsak dolg na hipoteke naj se amortizuje v teku jedne generacije, to je podlaga vsemu delovanju modernih hipoteknih zavodov, katerih se je poslednji čas ustanovilo več v Avstriji. Čita nekatere dopise dež. odbora do hranilnic in dotične odgovore nanje in ugovarja obširno pomislekom proti ustanovitvi hipotekne banke in zagovarja nje ustanovitev. Citira besede dra. Steinwenderja, ki v narodno gospodarskih stvareh navaja ista načela, katera je govornik že pred več leti izrekel v zbornici. Hipotekna banka ne bode delala konkurence hranilnicam, ampak šele podpirala njih delovanje. Koroški deželni odbor je ravnal vse drugače nego naš in predložil po tehtnih preiskavanjih predlog, da se ustanovi hipotekni zavod. Naš deželni zbor se nikakor ne sme zadovoljiti s tako lakoničnim poročilom deželnega odbora. Zatorej stavlja predloge:

Deželnemu odboru se naroča, naj

1.) stopi v dogovor z raznimi deželnimi odbori v ta namen, da poizvé, kakošen upliv je v dotičnih deželah imela ustanovitev in dosedanje poslovanje deželnih hipoteknih zavodov na kreditne razmere in zlasti na realni kredit in imajo li te dežele od svojih hipoteknih zavodov pričakovati tudi kako direktno korist.

2.) Da se obrne do deželnega odbora kraljestva češkega s prošnjo, naj mu poroča, kako se je razvilo poslovanje češke deželne banke zlasti kar se tiče melioracijskih in občinskih posojil.

3.) Da se z jednako prošnjo obrne tudi do deželnega odbora v Lvovu glede poslovanja deželne banke za kraljevino Galicijo in Lodomerijo ter veliko vojvodino Krakovsko.

4.) Da se obrne do ravnateljstev raznih zavodov s prošnjo, da mu sporočé, kakošen upliv je njihovo dosedanje poslovanje imelo zlasti glede na zboljševanje in potemtakem tudi na ceno kmetijskih posestev ter da mu pripošljejo tabelarične izkaze o svojem poslovanju.

5.) Da na podlagi teh poizvedeb podá deželnemu zboru v bodočem zasedanju končne svoje obrazilne nasvete.

Posl. Šuklje pravi, da ni pričakoval debate pri tej točki, da torej govori nepripravljen. Razmere pri nas so drugačne nego na Češkem, kjer so ugodne za hipotekarni zavod, istotako na Gor. Avstrijskem. Konkurenca, ki bi se delala mladi mestni hranilnici, ako se ustanovi hipotekna banka, ne zdi se mu koristna za zavod, ki še potrebuje izdatne podpore. Prizna, da je res deželni odbor preveč povišno poročal o tej jako važni stvari, za to se govornik ne protivi predlogom posl. Hribarja.

Posl. Luckmann podpira predlog posl. Hribarja in njegove nazore, vendar si usoja staviti nekatere vprašanja glede stroškov, ki bi zadeli deželo. Ideja je dobra, a naša dežela zdi se mu premajhna za ustanovo hipotekne banke in dvomi o praktičnem uspehu.

zal dresiranega slona in opico. Gosp. Fumagalli je izborna družba vzbujala je živo odobravanje. Čili naši Sokoli so se zopet pokazali izborne telovadce.

Za red in ponočni mir skrbela sta v Šiški policaj in nočni čuvaj, veliko preglavico delal je obema vaški potepuh, ki je vriskal in razsajal, da sta ga večkrat morala odvesti v „keho“. Dobra kapljica točila se je v kolibi znane tvrdke J. C. Juvančič, kjer sta stregli brdka krčmarica in zala točajka, ki sta s kromami in šestkami polnili nastavljeno pušico v korist „Narodnemu Domu.“ Da je bilo domačih Šiškarjev in Šiškaric mnogo, ni treba praviti. Šiškarški šolarji pa so morali vsi priti komarjevo nedeljo popoldne v šolo, kakor je naznanil občinski sluga, zato jih ni bilo nič videti. Izmed posamičnih moških mask so omeniti posebno: Elegantni Poljak, prodajalec karamel, kuštrasti cigan, raznih narodov kmetijski fantje, harlekin in razni drugi v fantazijskih kostumih. Bila je prav alikovita celota in je bilo razmerje mej ženskimi in moškimi maskami bolj primerno, nego druga leta, ko sta monotoni „frak in klak“, kakor črn plevel preraščala vse drugo. Vmes pa je bila nebrojna množica obiskovalcev „Komarjeve nedelje“. Vse to je vrvelo sem ter tja, da je včasih nastajala prava goječa.

Posl. dr. Vošnjak navaja, da je deželni odbor za informacije naprosil razne zavode in omenja odgovora mestne hranilnice, katere upravni odborniki so stvar gotovo dobro prevdarili, istotako vodstva drugih hranilnic, ki so odgovorile o tej stvari.

Posl. Hribar odgovarja na stavljen vprašanja. Deželna blagajnica bode gotovo imela v nekaterih letih lep dohodek iz hipotekne banke, kakor ga ima isteraka. Dobrih hipotek se ne manjka, nasprotno jih je celo jako veliko. Ugovarja, da bi govoril proti koristim mestne hranilnice in poudarja svoje stališče proti odgovoru mestne hranilnice, na katere stališče se je postavil deželni odbor. Važni razlogi govore za ustanovitev deželne hipotekne banke, ker hranilnice že zdaj odbijajo prošnje za hipotekni kredit iz sosednjih slovenskih dežel, na katere pa se vendar moramo ozirati v središči.

Posl. dr. Schaffer pravi, da prave potrebe za ustanovitev hipotekne banke ni. Obstoječe hranilnice, v prvi vrsti kranjska hranilnica v Ljubljani, zadoščajo popolnoma realnemu kreditu.

Poročevalec dr. Tavčar razjasnjuje, zakaj se konvertovanje ne vrši, ker se namreč faktično ne plačujejo tako visoke obresti, kakor so vknjižene. Istotako se mnoge prošnje na zvonaj morajo odkloniti tam, kjer se po štatutih ne more dovoliti kredit. Zbornica, kakor je zdaj, ni za hipotekno banko, zato bi bilo vse le prazno delo, ako se vzprejmejo predlogi posl. Hribarja. — Pri glasovanju se predlogi posl. Hribarja odklonijo.

(Konec prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. februarja.

Nezaupnica grofu Hohenwartu.

Nezaupnica, katero so vrli gorenjski volilci poslali svojemu državnemu poslancu grofu Hohenwartu, naredila je na koalirance kaj slab utis. Sapo zaprli, bi lahko vzkliknili gorenjski volilci. Glasila koalirancev so nezaupnico vzeli molčé v vednost. Čakajo, kaj poreče „Vaterland“, da razvidijo iz njega, ali misli grof Hohenwart odložiti mandat, ali pa nezaupnico molčé vreti v koš. Samo Graška „Tagespošta“ se je hitro oglasila, prav kakor bi nekaj slutila, česar se boji. List priznava, da je ta nezaupnica znamenit pojav, a vzlic temu ni treba, da bi grof Hohenwart izvajal iz njega konstitucijske posledice, češ, da je nezaupnico podpisala samo četrtina volilcev. Boji se pa „Tagespošta“, da bi slovenski koaliranci izkoristili to nezaupnico za to, da izposljujejo razne koncesije, da bi rekli: glejte, tako se širi radikalizem, to razširjanje se da le zaježiti s „slovenenfreundliche Thatsachen“. Z velikim veseljem pozdravilo je glasilo Dunajskih protisemitov „Deutsches Volksblatt“ to nezaupnico in takisto tudi „Agrarier Tagblatt“. Oba lista povdarjata, da je grof Hohenwart moralno primoran odložiti svoj mandat, a tudi če tega ne stori, da je vendar razpad Hohenwartovega kluba samo vprašanje časa.

Češki veleposestniki.

Neki sotrudnik „Plzenskih Listov“ imel je priliko govoriti s članom eksekutivnega komiteja narodnih veleposestnikov Friedländerjem o enunciaciji konservativnih veleposestnikov. Friedländer je rekel,

Neumorni in dobro znani aranžér g. Miroslav Soss vodil je vse kadrilje prav spretno, kolikor je bilo ravno mogoče v veliki tesnobi. Plesalo je prve nad 130 parov, a še proti jutru je prav malo se zmanjšalo število plesalk in plesalcev. Nihče ni hotel domu, najboljši dokaz, da je zabava bila pristna, k čemur je mnogo pomagala ravno nepriljenost, s katero se je vršila vsa maskarada.

Mej mnogimi gosti z dežele iz Postojine, Vrhnike, Kamnika, Kranja, Radovljice, Litije, Škofje Loke, Save itd. pozdravili smo posebno z veseljem vrle brate Sokole iz Celja, na čelu jim starosta dr. Vrečko. Odlične dostojanstvenike, ki so počastili maskarado s posetom, imenovali smo že včeraj.

Konečno moramo omeniti, da se je splošna pohvala izrekla o izborni izvedeni slikah Šiške, katere je izdelal g. Šušteršič ter da je bilo za postrežbo skrbljeno, kolikor mogoče pri toliki množini obiskovalcev. Nekateri so se le čudili, da se je v Šiški, ki ima svojo veliko pivarno in tovarno za pivo, dobila le „Plzenska“ kapljica, sicer dobra, a za nekatera usta malo „slana“.

Ideja odbora, osnovati maskarado na novi podlagi, obnesla se je prav srečno in je le želeli, da bi letošnja sijajna maskarada imela še mnogo enakih naslednic.

J. N.

da se mnogo konservativnih veleposestnikov ne strinja s postopanjem voditeljev, ker imajo konservativni in narodni veleposestniki dosti več skupnih interesov, kakor konservativni in nemški veleposestniki. Postopanje konservativnih veleposestnikov razburja češki narod čedalje bolj in to bi moglo roditi še vse druge posledice, nego se sploh misli. Narodni veleposestniki, ki goje ista čutila, kakor češki narod, nečejo, da bi se narod postavi njim postavi v nasprotstvo in ne bode konservativnih veleposestnikov pri volitvah več podpirali, ako bode še nadalje postopali, kakor doslej. Narod je uverjen, da bi nič ne delo, ako bi vsled tega razpora zmagali pri dotičnih volitvah nemški kandidati, ker sedaj mej nemškimi in konservativnimi veleposestniki sploh ni več razlike. O kaki secesiji ni govoriti. Konservativna stranka je sestavljena iz disparatnih elementov in stranka mora želje 70 narodnih veleposestnikov ravno tako uvaževati kakor želje drugih frakcij. Konservativci so v svoji enunciaciji poudarjali, da se niso odpovedali drž. pravu. To pa, da se kdo čemu ne odpove, ne more biti še vsebina političnega delovanja. Program, ki se ne izvršuje, je fikcija. Narodni veleposestniki se niso postavili v nasprotje konservativnim in se niso nikjer izrekli zoper versko prepričanje ali zoper konsolidovanje monarhije, oni tudi ne delujejo na zvezo s češkimi radikali, ampak samo na zvezo s češkim narodom.

Deželni zbor dolenjeavstrijski.

Deželni zbor dolenjeavstrijski potratil je v tekočem zasedanju mnogo časa z vladno predlogo o volilni reformi. Zastopniki kmetijskih občin so zahtevali, da se uvedejo v kmetijskih občinah neposredne volitve in sicer tako, da bi se volilo v vsaki občini. Vlada se je tej zahtevi odločno uprla in takisto tudi levicariji, ki imajo v nižjeavstrijskem deželnem zboru večino. Ker so se vsa pogajanja mej liberalci in združenimi nasprotniki razbila, so slednji naznanili večino, da se mislijo pri posvetovanju o volilni reformi umakniti iz zbornice. Ker bi vsled tega postala zbornica nesklepčna, se je vsa volilna reforma vrgla ad acta.

Vnanje države.

Kritika v Srbiji.

Novo srbsko ministerstvo postopa po onem istem principu, kakor vsa prejšnja. Začelo je iz državne službe odpuščati radikalne funkcionarje in je nadomeščati z liberalnimi in naprednjaškimi. Tudi stotnika Jovića, ki je za časa Avakumovičevega liberalnega ministerstva pri volitvah v skupščino prouzročil v Gorici pravo klanje mej volilci in ki je bil umirovljen, je kralj zopet reaktiviral. Nihče ne dvomi, da je vse, kar se sedaj v Srbiji godi, Milanovo maslo. Zategadelj je tudi Rusija kaj nezadovoljna s tem, da se mudi Milan v Srbiji, ker vé, da so to prouzročile trozvezne države. V diplomatičnih krogih v Srbiji se govori, da bo ruska vlada s posebno noto protestovala zoper Milanovo navzočnost v Belem gradu, češ, da je to zoper veljavne zakone, in da se bo francoska vlada temu koraku Rusije pridružila. Milan sicer zategadelj še ne bo svojih kopit pobral, ali stališče njegovo bo precej podkopano.

Rusko-nemška trgovinska pogodba.

Trgovinska pogodba mej Rusijo in Nemčijo je sedaj obudila na Nemškem veliko gibanje, čegar posledice so naravnost nepregledne. Kakor smo že javili, je cesar Viljem jel osebno delovati za to, da pridobi večino poslanske zbornice za pogodbo in poslučuje se pri tem najtehtnejših argumentov. Tako je pri dinju pri kancelarju Capriviju povdarjal, da je ta pogodba velevažen moment za ohranitev miru. Ako bi jo državni zbor odklonil, bil bi mir v nevarnosti. Ko se je cesarju ugovarjalo, da konservativci nečejo nič vedeti za to pogodbo, povdarjal je cesar iz nova politično stran te pogodbe in rekel: Ako bi državni zbor pogodbo odklonil, bi to ugled Nemčije v inozemstvu močno oškodilo, tako, da bi krona tega afronta ne mogla prezreti. Drugi listi javljajo, da je vlada sklenila razpustiti državni zbor, če bi odklonil pogodbo. Agrarci se pa ne dajo ugnati, nego so začeli z vso nemško brezobzirnostjo agitovati zoper trgovinsko pogodbo. Boj bo vele-zanimiv, odločba pa velike važnosti za Nemčijo.

Dopisi.

Z Jesenic na Gorenjskem, 4. februarja.

[Izv. dop.] (Naše gasilno društvo.) Nemškutarija se pri nas čedalje bolj širi. Koristno je sicer, ako zna človek več jezikov, a grdo je, če pri tem svoj narodni jezik zametuje in se ga še celo v domačem kraju v domači družbi aramuje, kakor se pri nas časih opazuje. Narodna zavednost, kdaj se boš že pri nas vzbudila? Zadnji čas je že, zakaj tujstvo se širi kakor povodenj, a zavednih narodnjakov je pri nas le malo, in dasi se pošteno trudijo za našo narodno stvar, vendar ne morejo doseči pravega uspeha in to vsled velike mlačnosti naših ljudi. Tako smo lani ustanovili prostovoljno gasilno društvo, o čegar važnosti pač ni treba posebej govoriti. Začetek bil je res sijajen. S kakim veseljem so se upisovali gasilci, katerih se je oglasilo nad štirideset. Potem so napravili veselico s

tombolo in srečkanje, za kar so ustanovni odborniki nabrali prav veliko in lepih daril. Posebna čast gre nekaterim Ljubljanskim narodnjakom, ki so nam poslali več lepih dobitkov, in potem domačim, ki so tudi veliko za to veselico darovali. Na to veselico je prišlo tudi več načelnikov drugih gasilnih društev na Gorenjskem, tako da smo po pravici pričakovali, da zavlada splošna navdušenost za naše novo društvo. Kaže se pa, da so bile te nadeje pretirane. Sedaj, ko je treba skrbeti za vaje, za pouk in za izobrazbo gasilcev, sedaj vse molči, sedaj se nihče ne gane. Kje so sedaj tisti možje, ki so bili tako uneti in so za društvo s tolikim veseljem nagovarjali mladino, naj pristopi. Ali so že pozabljene obljube, da se bodo vaje le v slovenskem jeziku vršile? Kaj so bile to le prazne besede pri polnih kozarcih? Kdo je vsega tega kriv? Kdo odgovoren za to? Odgovoriti na ta vprašanja ni težko. V prvi vrsti so tega društveniki sami krivi, ker ni prave sloge mej njimi. Kjer ni sloge, ni moči, in brez prave moči se nič ne doseže. Ako torej hočete, da nam bode res kaj koristilo naše gasilno društvo in da bode napredovalo, skrbite prvič za slogo in storite, kar ste obljubili, skrbite za red in za vaje v slovenskem maternem jeziku. To so splošne želje brambovcev. Toliko naj zadostuje za danes, prihodnjič morda še kaj več. **Narodnjak.**

Petindvajsetletnica akademičnega društva „Slovenije“.

Na Dunaji, 4. februarja.

Gore, bratje, in doline
Od rodü in domovine
Ločijo nas, kri mladó;
Tuja zemlja, tuja lica,
Tuja tod je govorica,
Tuje pesmi se pojó.

V dalnjem vender, tujem mesti
Narodu smo sinj zvesti —

Stritar: „Slovenijanska“.

Zvesta narodu, zvesta idealom napredne mladézi slovanske proslavila je „Slovenija“ petindvajsetletnico svojega obstanka. Mnogo smo se nadejali od te slavnosti, pa priznati moramo, da so „Slovenijanci“ nadeje, s katerimi so prišli Dunajski slovanski krogi na letošnji predpustno veselico, ne le opravičili, temveč še prekosili. In če pomislimo, koliko se je pričakovalo po sijajno uspeli lanskí slavnosti, smemo pač „Sloveniji“, posebno marljivemu slavnostnemu odseku čestitati na tem uspehu.

Letošnji „sijajni koncert s plesom“ bil je namenjen proslavi društvene petindvajsetletnice. A ne bodem dokazoval, kako je društvo v teh petindvajsetih letih napredovalo na znotraj, kolike važnosti je za razvoj slovenskega dijaštva v znanstvenem, slovstvenem in zabavnem oziru — to bode vsebina spomenice, ki izide ob priliki slavnostnega komersa maja meseca. Treba pa opozoriti na zunanje napredovanje, na socialno stališče, katero zavzema „Slovenija“ mej tukajšnjim slovanskim svetom. Niso še davno minuli časi, ko se je slovensko dijaštvo na Dunaji še pobleвно stiskalo v kot — Stritar nekje karakteristično opisuje okornega slovenskega dijaka. Gmotne razmere slovenskega dijaštva se niso mnogo zboljšale, pač pa se je p vzdignila samozavest, napredovala je slovanska vzajemnost, „čisto nemški“ Dunaj — fuit Ilion. Letošnja veselica nam svedoči, da je petindvajsetletna „Slovenija“ dorasla v dobo krepke močatosti, da i na parketu ponosno in častno zastopa svoj narod pred slovanskim in nemškim svetom. Evo Vam dokaza!

Dasi je priredilo isti večer tukajšnje nemško pisateljско društvo svoj sijajni ples, se je vender oeslo v Ronacherjevi plesni dvorani toliko in toli elegantnega občinstva, kolikor ga premore le redko kak „elitni ples“ na Dunaji. Ko je stopil predsednik na oder, da pozdravi goste, bili so vsi sedeži do zadnjega zasedeni od najodličnejše gospóde, a postranske prostore in galerije polnila je Dunajaka slovanska mladež, osobito dijaštvo. Število gostov cenili smo nad šest sto.

„Tu let in lica cvet!“ Dunajske Slovanké pokazale so svojo naklonjenost „Sloveniji“. Toliko dražestnih dam videti je le redko kedaj skupaj. Videl si tu dragocene toalete vseh boj in najmodernejših ličnih krojev. A tudi „moški zbor“ tekmoval je z nežnim spolom po elegantni opravi. Črni fraki bili so sveda v večini; a poleg teh bilo je videti mnogo uniform, izmed katerih je obračala posebno ona krasno opravljene vojske bolgarske občno po-

zornost na-se. Povsod pa so se lesketali v svitu električne luči narodni dijaški trakovi, in na „Slovanskih“ čepicah svetil se je polumesec in zvezda slovanska. —

Izmed znamenitih gostov omenimo radi obilice tu le nekatere. Došli so: car. ruskega veleposlaništva arhierej Nikolajevskij, dvorni svetnik prof. dr. Jagič, stavbeni svetnik in centralni ravnatelj Ribač, primarij in vseučilišni docent dr. Drozda, sekcijski svetnik dr. Zavadič, vseučilišni docent dr. Vondrák, ministerijalni svetnik Jireček, obitelj Tomšičeva, Petrakova, Meisslova. in druge, slovenski Dunajski starešine prof. Stritar, Pukl, dr. Pajk, dr. Majaron, dr. Murko itd.

Številno je bilo zastopano častništvo, mej njimi 10 dičnih bolgarskih častnikov in nekateri častniki tu nastanjenih bosanskih batalijonov. Obilno članov poslala so akademična društva. Bratski „Triglav“ v Gradcu zastopani bil je po svojem predsedniku drd. med. Krušiču, polnoštevilno prišel je „Zvonimir“ in prav mnogobrojno udeležili so se slavnosti Srbi od akad. društva „Zora“. Poleg teh so bili navzoči zastopniki akademičnih društev: češkega „Akademický spolek“, slovaškega „Tatran“, ruskega „Bukovina“, rusinskega „Sič“ in poljskega „Ognisko“.

Točno ob 9. uri stopil je predsednik stud. phil. Žilih na oder in pozdravil v kratkih, a jedrnatih besedah mile goste, naglašujoč pomen petindvajsetletnice in idealno vzvišeni smoter „Slovenije“, kateremu hoče i v bodočnosti zvesta ostati. Burno odobravanje sledilo je govornikovim besedam. Na to nastopil je moški zbor „Slovenije“ pomnožen z moškim zborom „Slov. pevškega društva“ in zapel navdušeno krasno „Slovenijansko“, katero je poklonil društvu za petindvajsetletnico prof. Stritar. Krasna kompozicija Foersterja stekla si je obče priznanje; posebno se je odlikoval kot baritonist gosp. Lewicki. Kot druga točka sledil je Foersterjev čveterospev „Milica“, ki so ga peli gospodje Josip Černin, Oskar Dev, Gustav Mayr in Fran Rašelj. Za njimi nastopil pa je mešani zbor „Slovanskega pevškega društva“ in stekel si burno pohvalo z ljubkimi Bendlovimi kompozicijami: „Poljska koleda“, „Slunko zlatnu“ in „Sváty Jiří“. Prednašanje zbora, ki je štel do 60 članov, je bilo izvrstno, naglašanje dobro, uspeh popoln. Za pevci nastopil je tamburaški zbor akad. društev „Zvonimir“ in „Slovenija“ in kaj precizno udarjal Ipavice-Schwabov „Mrak“ in Macákove „Odmeve“. Burnega odobravanja in ploskanja ni bilo ne konca ne kraja, dokler se ni dodala še živahna Miletičeva „Tamburaška koračnica“.

Da se je koncert toli sijajno završil, je zasluga vseh sotrudnikov, posebno pa neumornega častnega pevovodje „Slovenije“ g. Jiřika, ki se je i kot učitelj pri vajah, i kot zborovodja pri koncertu na vse moči prizadeval, da se je veselica „Slovenije“ toli izvrstno obnesla. Društvo poklonilo mu je lovor-venec z narodnimi trakovi.

Po kratkem odmoru pričel se je ples, ki je bil res sijajen. Dame se niso pritoževale; plesalo se je vztrajno, kajti naše mladine ni še okužila velikomestna blazirauost, kateri se vidi ples „dolgočasen“. In kako bi se ne veselil, ko ti je bilo zbrano toliko število mladih krasotic!

Prvo četvorko plesalo je 98 parov, drugo 86, tretjo 82. Občno odobravanje stekel si je cand. iur. Vodušek po spretnem in izredno elegantnem urejevanji četvork, sešebno pa kola. Le malo gostov ostavilo je veselico pred koncem. Ko je igrala godba pešpolka Aleksander, car ruski št 2 ob 4¹/₂ uri zadnje hitro polko, bila je prostrana dvorana še polna plesalcev.

Dame dobile so kot darilca lične peluche knjižice z „slovenijanskim“ trakom.

Društvo je torej sijajno proslavilo svoj petdeseti tečaj in zavzema častno mesto mej tukajšnjim svetom; da ima tudi v domovini dosti simpatij, to nam svedoči mnogo brojni brzojav, po katerih se se mu sporočale čestitke. Da bi stališče, katero si je priborilo, bilo i v bodočnosti tako častno in spoštovano! To pač želi slednji rodoljub, ki ima srce za učečo se mladež, kakor to želi dični častni član „Slovenije“, Aškerc, ki jo pozdravlja s sledečimi besedami:

„Slovenija“ ostani tudi v bodoče tisto sveto zavetišče na tujem, v katerem se mlada inteligencija naša navdušuje in pripravlja na resno delo za napredek naroda našega. Živi, cveti, rasti „Slovenija“!

Domače stvari.

— („Sanatorium mucorum“.) Po sijajno uspeli maskaradi „Sokola“ vršil se je večer zvečer v Ferlinčeve gostilne salonu občajni „sanatorium mucorum“, na katerega je prišlo primerno število pacientov, da preženo s krepko ribjo juho, slanikami, kavijarjem in drugimi medikamenti posledice predpustnega „mačka“. Mej sviranjem godbenega kvarteta, petjem in šaljivimi govori minul je v prav prijetni zabavi večer. Posebno kratkočasila sta z dovtipno improviziranim dvogovorom nočni čuvaj Šišenski in mladi „Laska“ iz cirkusa Fumagalli vse navzoče. Pri veseli zabavi nabrala se je tudi vsotica za družbo sv. Cirila in Metoda. Kot gost udeležil se je večera gosp. Kušar iz Gorice, urednik „Rinnovamenta“, kateremu se je nazdravljalo kot bratu Hrvat. In tako se je tudi ta priljubljeni „dodatek“ k maskaradi izvršil prav animirano.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Prihodnji koncert „Glasbene Matice“, pri katerem se bode proizvajalo Hayduovo „Stvarjenje“, bode dné 3. in 5. marca, kar naj p. n. odbori narodnih društev blagovolé na znanje vzeti in pri svojih prireditvah upoštevati.

— (Gostovanje gospe Borštnikove v Zagrebu.) Dična naša heroina, gospa Borštnik-Zvonarjeva, gostovala bode, kakor je sedaj definitivno določeno, v prvi polovici meseca marca na Zagrebškem gledališči in sicer nastopi v igran „Dama s kamelijami“ in „Nora“, v katerih je na slovenskem odru slavila prave triumpfe.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Iz Škofje Loke g. Pavliha Janez 36 kron 50 vin., katere sta nabrali na čitalniškem plesnem venčku dne 4. februarja rodoljubni gospodični Jerica Dolenčeva in Ivanka Hafnerjeva. — Pri večerni zabavi „Sanatorium mucorum“ v g. Ferlinčevi gostilni se je nabralo po malih doneskih 9 kron 20 vin. — Skupaj 45 kron 70 vin., katere izročimo vodstvu. — V izkazu darovalcev iz Ruš je po pomoti izostalo ime g. J. Lingl-a, veleposestnika, ki je daroval 1 krono, kar se s tem popravlja. — Živili vrli nabiralki in rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Glede poštnih pečatov) se nam piše: „Krivda samonemškim pečatom so večinoma le župani in občinski zastopi, kajti naštel bi vam lahko najmanj dvajset izglede za to, da poštna direkcija oskrbi za dotični poštni urad pečat v obeh jezikih, če se zanje imenovani predstojniki potegnejo pismenim potom in energično, in za to brigajo, — nasprotno pa ostane vse po starem tam, kjer se le po listih o tej krivici piše, dejanski pa nič ne stori.“ Priobčili smo to z vso reservo, zakaj znani so nam slučaji, da so se župani in občine potegovali za dvojezične pečate a zaman. Morda je poštno ravnateljstvo v novejšem času začelo drugače postopati. Sicer pa bi za take prvo tne narodne pravice moral veljati princip, ne da bi se morali še le za vsak slučaj posebej puliti kakor doslej.

— (Nesreča na semnju) Ob 11. uri pripeljal je na današnji semenj 30 let star človek lepega „šeka“ in ga privezal na predzadnjo ograjo sejmišča. Kupci so konja takoj obatopili. Ko je hotel hlapec privzdigniti konju zadnjo nogo, udaril je „šek“ z obema nogama tako, da je hlapec odletel. Udarec je bil tako močan, da mu je desno nogo sredi stegna prebil. Ponesrečenega hlapca prepeljali so takoj v bolnico.

— (Nesreča na železnici.) Mej Sapjanom in Jurdanom padel je danes zjutraj z brzovlaka višji sprevodnik Jakše, in sicer tako nesrečno, da je prišel pod kolesa, ki so mu odtrgala obe nogi.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju v Ljubljani.) V dobi od 28. januarja do 3. februarja je bilo v Ljubljani 22 novorojenčev (=35.88‰), 1 mrtvorjenec, umrlo pa je 29 osob (=47.94‰), in sicer 1 za škrlatico, 2 za davico, 5 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 4 vled starostne oslabelosti, 15 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi je bilo 9 tujcev (=31‰), 16 pa iz zavodov (=55.1‰). Za infekcijskimi boleznimi je obolelo 12 osob, in sicer 2 za škrlatico, 1 za vrtico, 9 pa za hripo.

— (Iz Dolenjega Logatca) se nam piše: Tukajšnji trgovski pomočniki so dne 1. februarja v gostilni g. Fr. Arkota priredili plesno veselico, katere čisti dohodek se je namenil tukajšnjemu

gasilnemu društvu. Veselica se je izborna obnesla, čisti dobiček znaša 25 gld.

— (Lokalne železnice na Štajerskem) nič kaj povoljno ne napredujejo, kakor je razvidno iz predloženega poročila štajerskega deželnega odbora. Savinjska železnica vrgla je lani za 32.133 gld. manj nego prejšnje leto. Ves čisti dohodek je znašal le 60.722 gld., tako da je dal uporabljeni kapital le 2 1/4% obresti. Zasebniki, posebno g. Daniel, ki so garantovali 4% obrestovanje, morajo za minulo leto doplačati 35.000 gld. — Ozkotirna železnica v Konjici, ki služi le interesom nekaterih nemških trgovcev v Konjicah in v Oplotnici, pa je vrgla tako malo, da se bode iz deželnega zaklada moralo doplačati 3800 gld. Konjiškemu okraju pa bode plačati 4% obresti od vsega gradbenega kapitala. — Druge potrebne železnice, ki bi res kaj nesle, pa se ne gradijo n. pr. Celje-Rogatec, ali pa Velenje-Kamnik, s katero bi se zopet oživila Savinjska železnica prav izdatno. Tej progi menda najbolj nasprotujejo nekateri Celjani. O teh razmerah se utegne oglasiti kateri izmed slovenskih poslancev v štajerskem dež. zboru.

— (Konkurs) sta napovedala, kakor se nam poroča iz Konjic, lesotrzca Adalbert in Alojzij Walland v Konjicah in v Oplotnici. Oba sta Velikonemca in protivnika Slovencev, posebno prvi je vnet nemški agitator.

— (Preradovičeva slavnost na Dunaji.) Hrvatsko akad. društvo „Zvonimir“ priredi dne 15. t. m. v Ronacherjevih dvoranah na Dunaji v spomin pesniku Petru Preradoviču koncert s plesom. Sodelujeta poleg raznih slovenskih umetnikov tudi mešana tamburaška zbor „Slovenije“ in „Zvonimira“.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. februarja. Avstro-ogerska banka znižala je obrestno mero za 1/2%.

Dunaj 8. februarja. Včeraj je bil velik shod delavcev brez posla. Policijski komisar je shod razpustil.

Praga 8. februarja. Pri nadomestnih volitvah v kuriji veleposestnikov volila skupina fidejkomisnih veleposestnikov grofa Ledebourja in grofa Henrika Clam-Martinitica, nefidejkomisna skupina pa R. Pollaka in barona Zehnerja deželnimi poslanci.

Praga 8. februarja. V pravdi zoper Omladino čitali so se danes anarhista Mondraček z devajoči spisi. Glede pri zatožencu najdene brošure o napravljanju razstreliv, izjavil Mondraček, da je ni čital, ker nemški ne razume.

Poljska Ostrava 8. februarja. V tukajšnjem premogokopu severne železnice ustavilo 130 delavcev delo, zahtevajoč zvišanje mezde. 60 delavcev začelo danes dopoldne zopet delati. Mir in red se nista motila.

Draždane 8. februarja. Kralj je za katarjem obolel in mora biti v postelji.

Pariz 8. februarja. „Temps“, pišoč o političnem pomenu rusko-nemške trgovinske pogodbe, pravi, da je prišel v Berlinu zopet Bismarckov sistem v veljavo in da je pogodba dokaz, da se je nasprotstvo med Rusijo in Nemčijo ublažilo. V istem zmislu pišeta „Jour“ in „Liberté“.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatlička 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, o. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (16-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tujci:

7. februarja.

Pri **Mališci**: Cora iz Trsta. — Galle iz Planine. — Klug, Ferner z Dunaja. — Fleš iz Ribnice. — Klemenc iz Gradca.

Pri **Slonu**: Tintner, Mayer, Freiburger, Königberger, Reiner z Dunaja. — Tedesco iz Trsta. — Svetič iz Litije. — Kušar iz Gorice. — Perko iz Rudolfovega. — Anton iz Zagreba. — Lenarčič iz Vrhnike. — Slaje iz Celja.

Pri **bavarskem dvoru**: Knific iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Stiasny iz Kamnika.

Umrli so v Ljubljani:

5. februarja: Jera Neukuss, gostija, Kravja dolina št. 11.

6. februarja: Franca in Marija Kastelic, posestnikov hčeri. 2 dni. — Marija Nolda, sprevednikova hči, 18 mesecev, Resljeva cesta št. 23. — Rudolf Langer, uradnega sluge sin, 1 leto, Kolodvorske ulice št. 29. — Alojzija Poreber, delavčeva hči, 4 mesecev. Streliške ulice št. 11. — Franc Hubat, delavčev sin, 2 meseca, Zvonarske ulice št. 7. — Marija Berghaus, črevljarjeva vdova, 70 let, Slonove ulice št. 50.

7. februarja: Leopold Emeršič, delavčev sin, 2 meseca, Tesarske ulice št. 2. — Bernarda Slokar, delavčeva hči, 10 mesecev, umrla je mej vožnjo od Borovnice do Ljubljane.

V deželni bolnici:

6. februarja: Jera Košenina, gostija, 52 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. febr.	7. zjutraj	745.8 mm.	-3.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	742.7 mm.	1.8° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.0 mm.	-4.3° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura 2.9°, za 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah.	97	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	97	gld.	75	kr.
Avstrijska zlatna renta.	120	gld.	35	kr.
Avstrijska krona renta 4%.	97	gld.	40	kr.
Oggerska zlatna renta 4%.	117	gld.	50	kr.
Oggerska krona renta 4%.	94	gld.	90	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice.	1015	gld.	—	kr.
Kreditne delnice.	358	gld.	50	kr.
London vista.	125	gld.	65	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61	gld.	45	kr.
20 mark.	12	gld.	27	kr.
20 frankov.	9	gld.	96 1/2	kr.
Italijanski bankovci.	43	gld.	50	kr.
C. kr. cekini.	5	gld.	98	kr.

Dne 7. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	gld.	25	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	gld.	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122	gld.	25	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	194	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke.	24	gld.	—	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	50	kr.
Akije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	gld.	75	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	275	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj.	1	gld.	35	kr.

Brivska zadruga užaljena javlja, da je iz svoje srede izgubila člana, gospoda

Josipa Bukovnika

kateri je danes dne 8. februarja po noči umrl za srčno kapjo, star še le 51 let.

Pogreb bode v petek, dne 9. februarja, ob 4. uri popoldne.

V Ljubljani, 8. februarja 1894.

(169) **Brivska zadruga.**

Zahvala in priporočilo.

Vsem onim velespoštovanim gospodom, s katerim sem imela dosihdob opraviti, se za izkazano mi zaupanje zahvaljujem in prosim, da bi se isto zaupanje izkazovalo tudi moji naslednici **gospoj Tereziji Nowotny-Jevi** (Gradišče št. 2), katera si bode vedno prizadevala, streči samo s solidnim, najboljšega priporočila vrednim službenim osebjem vsake kategorije. **Iščo se kuharice.**

Z velespoštovanjem

(155-2) **gospa Katarina Egy.**

Najfinejša

polenovka (štokš)

priznana dobra in ukusna

dobiya se pri (154-2)

Maksu Brus-u

nasproti škofiji h. št. 13.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seitzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Bad-Jelovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 56 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seitzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seitzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Ouh, Genavo, Paris, Linc, Ischl, Budejovic, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linc, Steyra, Pariza, Geneve, Ouh, Bregnic, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Inomost, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

Ob 12. uri 00 min. popoldne v Kočevje.

Ob 6. uri 10 min. zvečer v Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

Ob 1. uri 01 min. popoldne iz Kočevja.

Ob 5. uri 46 min. zvečer iz Kočevja.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 9. uri 05 min. popoldne v Kamnik.

Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne iz Kamnika.

Ob 6. uri 20 min. zvečer iz Kamnika.

4-31)

Tovarna za glasbene instrumente

Josip Lenarčič & Co. na Vrhniki

(Kranjsko)

išče dobrih mizarjev.

Kdor želi vstopiti, naj se oglasi. (162-1)

Pristno (149-2)

dolenjsko vino

liter à 48 kr. in izvrsten cvileček liter à 32 kr., pridelek grofa Blagaja, priporoča

KARL SIRK

na Sv. Jakoba trgu šte. 10, poleg redute.

Znižana cena! **Znižana cena!**

Jurčiča **Jurčiča**

zbrani spisi. **zbrani spisi.**

I. zvezek: „Deseti brat“. Roman.